

Ένα από τα ζητούμενα σε αυτήν την μακρινή χώρα είναι η διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και ταυτότητας. Ακολουθώντας, ένα από τα πιο ασφαλή μέσα επίτευξης αυτού του στόχου είναι η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας. Μέσα από την εκμάθηση της γλώσσας συντελείται η κατάργηση του χώρου και του χρόνου και χτίζονται οι γέφυρες της σύνδεσης με την πατρίδα. Μέσα από την εκμάθηση της γλώσσας το χθες γίνεται πιο προσιτό και σμιλεύονται οι δεσμοί με το αύριο. Τα παιδιά των Ελλήνων οφείλουν και πρέπει να γνωρίζουν την καταγωγή τους και να νοιώθουν την Ελλάδα να κυλά στο αίμα τους. Η γλώσσα κι η εκμάθησή της είναι μοναδική κιβωτός μεταλαμπάδευσης των πολιτιστικών χαρακτηριστικών και παραδόσεών μας. Σ' αυτήν βρήκαν καταφύγιο κι έκφραση οι αμέτρητες γενιές των προγόνων μας, σ' αυτήν ανακαλύπτουμε την ταυτότητά μας.

Είναι ένα δώρο που έρχεται από τα βάθη των αιώνων. Ένα μοναδικό εργαλείο έκφρασης και καταγραφής κάθε ανθρώπινου, που μας παραδόθηκε για να το χρησιμοποιήσουμε στον δρόμο της ανίχνευσης της αλήθειας. Δεν είναι απλά η γλώσσα των παππούδων μας, αλλά η γλώσσα που ξεκλείδωσε για την ανθρωπότητα αμέτρητες φιλοσοφικές, επιστημονικές και πρακτικές έννοιες και λέξεις. Η γλώσσα που στην ουσία άλλαξε την ροή της ιστορίας, καταγράφοντας με μοναδικό τρόπο έννοιες και καταστάσεις που ξεπερνούν τα ζωώδη ένστικτα κι ανυψώνουν τον άνθρωπο. Είναι και θα είναι πάντα ένα πολύτιμο εφόδιο γνώσης, ένα ανεκτίμητο εργαλείο στην αγωνιώδη προσπάθεια του ανθρώπου να κατανοήσει τα σύμπαντα που τον περιβάλλουν.

«Ο ΚΟΣΜΟΣ» βρίσκεται πάντα κοντά σε όσους προσπαθούν και μοχθούν για την διατήρηση ή εξάπλωση της ελληνικής γλώσσας στην Αυστραλία, από όπου κι αν προέρχεται η προσπάθεια. Έτσι, δεχθήκαμε με χαρά την πρόσκληση για τον φετινό ετήσιο χορό των απογευματινών-σαββατιανών σχολείων, για τα οποία πριν

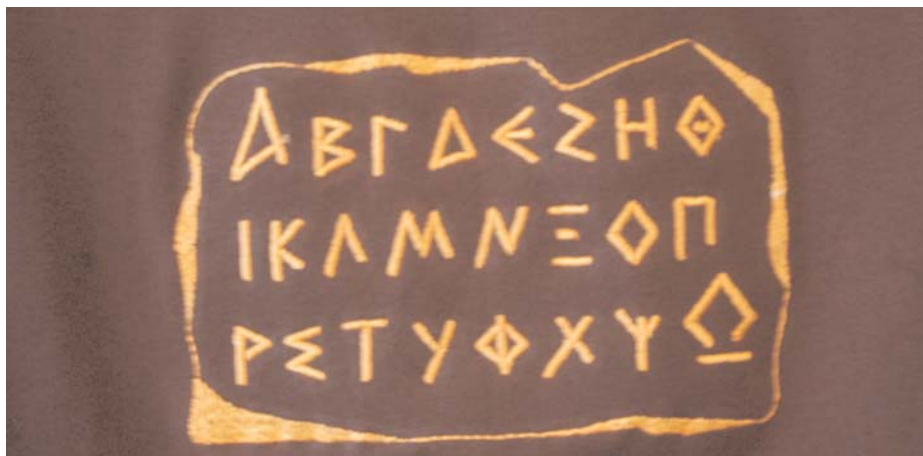
ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

«ΙΕΡΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ» Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΙ Η ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Ομιλείτε ελληνικά

από λίγους μήνες (προεκλογικά) αποφασίστηκε ο διπλασιασμός της επιχορήγησής τους από την πολιτειακή κυβέρνηση. Η εκδήλωση που έλαβε χώρα την Κυριακή στο κτίριο της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ ήταν πολύ ζωντανή και κεφάτη, καθώς τα παιδιά που χόρεψαν κάλυψαν με ένα τεράστιο χαμόγελο την αίθουσα. Και μία ελπιδοφόρα λάμψη για την διατήρηση της ελληνικής γλώσσας στην πόλη μας.

Πολύ σωστά στην ομιλία του ο πρόεδρος της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ, Χάρης Δανάλης, τόνισε πως η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας είναι «ιερή υποχρέωση, καθώς βοηθά όχι μόνο στην διατήρηση των δεσμών με την πατρίδα αλλά και σε όλους τους τομείς της επαγγελματικής και κοινωνικής δραστηριότητας».

«Δεν είναι μια απλή γνώση, αλλά ένα πολύ σημαντικό στοιχείο πολυπο-

λιτισμού και επαγγελματικής κατάρτισης», πρόσθεσε ο κ. Δανάλης.

Σ' αυτήν την προσπάθεια διάδοσης και διατήρησης των ελληνικών μεγάλη είναι η συμβολή των παππούδων και των γιαγιάδων, αλλά και των γονέων των παιδιών, όπως πολύ σωστά επισήμαναν κατά τις ομιλίες τους στην εκδήλωση οι Κατερίνα Βέτσινα, Πένι Κώστα και Βασίλειος Τόλιος. Από το σπίτι μπαίνει ο σπόρος, εκεί βλασταίνει κι αναπτύσσεται.

Στους παππούδες, στις γιαγιάδες και στους γονείς έλαχε η τιμή να μεταδώσουν αυτό το σπουδαίο δώρο, όπως έκαναν και σε πιο σκοτεινούς αιώνες οι πρόγονοί μας. Πολύ σωστά ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ, Βασίλειος Τόλιος, κάλεσε τους γονείς να ωθήσουν τα παιδιά τους στην εκμάθηση των ελληνικών ώστε να αποκτήσουν ένα πολύτιμο εφόδιο σε έναν κόσμο που ολοένα μικραίνει...

Για τις... «Άλπεις»

Η νέα ταινία του Γιώργου Λάνθιμου (μετά τον «Κυνόδοντα» που του εξασφάλισε υποψηφιότητα στα Όσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας) ονομάζεται «Άλπεις». Διαβάζουμε πως συναγωνίζεται σε παραδοξότητα τον «Κυνόδοντα», ενώ την ίδια ώρα ο βρετανικός Guardian επιχείρησε ανάλυση του νέου ελληνικού κινηματογράφου. Αφού χαρακτηρίσε τις πρόσφατες ελληνικές ταινίες ως παράξενες και ιδιοφυείς, η βρετανική εφημερίδα αναρωτήθηκε αν ο ελληνικός κινηματογράφος αποτελεί προϊόν της οικονομικής κρίσης που πλήττει την Ελλάδα. Μάλιστα, έκανε λόγο για το «Ελληνικό κύμα του Παράξενου» κι αναρωτήθηκε αν «είναι απλά σύμπτωση ότι η πιο προβληματική χώρα φτιάχνει το πιο ασυνήθιστο σινεμά;»

Αυτό που δεν έχει καταλάβει η βρετανική εφημερίδα είναι πως το παράξενο πάντα υπήρχε και υπάρχει στην Ελλάδα. Συμπεριφέρεται με την ιδιοφυία κι ίσως κάποτε γονιμοποιείται από οικονομικές ή κοινωνικές κρίσεις. Απλά, τώρα με το μνημόνιο και με το μεσοπρόθεσμο έχει... πάρει τα βουνά – και συγκεκριμένα τις Άλπεις!...

Διαφαίνεται κι από την ιστορία της ταινίας. Όπως διαβάζουμε... «μία νοσοκόμα, ένας τραυματιοφορέας, μια αθλήτρια ρυθμικής γυμναστικής και ο προπονητής της έχουν δημιουργήσει μια ομάδα ονόματι «Άλπεις» που αναλαμβάνει να αντικαθιστά νεκρούς ανθρώπους. Τα μέλη της προσλαμβάνονται από τους φίλους και τους συγγενείς των νεκρών και παίρνουν τη θέση τους στην καθημερινότητα των δικών τους».

Σε ποια άλλη χώρα ζωντανών-νεκρών θα μπορούσε ποτέ κανείς να εμπνευσθεί ένα τόσο ρεαλιστικό σενάριο;

Για το άσυλο...

Στην Ελλάδα, είναι μοναδική στα χρονικά της μεταπολίτευσης η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, η οποία μάλιστα υπερψηφίστηκε με μοναδική στα χρονικά συναίνεση. Η ενέργεια ισούται ίσως με το τανκ που μπήκε στο Πολυτεχνείο την 17η Νοεμβρίου 1973 κι είναι αδιανόητο να ψηφίζεται από τους εκπροσώπους της δημοκρατίας. Θα πει κανείς ότι γίνεται για λόγους ασφαλείας, αλλά πάντα αυτή είναι η δικαιολογία (από ολοκληρωτικά ή μη καθεστώτα) για τον περιορισμό και την συρρίκνωση των ελευθεριών των λαών. Πρόκειται στην ουσία για ένα πραξικόπημα. Η Βουλή αντί να κινηθεί στον δρόμο της πρόληψης επιβάλλει την καταστολή κι αυτό είναι επικίνδυνο, όταν μάλιστα συμβαίνει από τους εκλεγμένους εκπροσώπους του έθνους.

Θα αναφέρουμε μόνο ένα παράδειγμα. Την μοναδική φορά που η αστυνομία μπήκε στον χώρο του Πολυτεχνείου κι έκανε συλλήψεις (στις αρχές της δεκαετίας του '90) η κοινή γνώμη έμεινε έκπληκτη από την δημοσίευση των ονομάτων των συλληφθέντων. Οι «αλήτες», «κουκουλοφόροι», «γνωστοί άγνωστοι» ήταν όλοι τους γόνιμοι πλούσιων οικογενειών, παιδιά δικα-

στικών, στρατιωτικών, γιατρών κι άλλων αξίων ανθρώπων. Το θέμα κουκουλώθηκε, όπως κι οι παρακρατικοί που τα έκαναν γυαλιά-καρφιά πριν από δύο μήνες στο Σύνταγμα. Όμως, ο νόμος τελικά πέρασε και θα μείνει...

Τώρα, το μοναδικό απόρρητο άσυλο είναι η Βουλή! Μάλιστα το τελείως αισχρό δεν είναι ότι ψηφίστηκε η άρση του ασύλου του παιδαγωγικών ιδρυμάτων, αλλά ότι ψηφίστηκε από αυτούς που έχουν εξασφαλίσει το αυτεπέρθετο για τους εαυτούς τους. Την ώρα που η Ελλάδα βουλιάζει λόγω της κακοκυβέρνησης, της διαφθοράς και των απασθαλιών του πολιτικού κόσμου, είναι παρωδία οι βουλευτές να επιβάλλουν άρση της ασυλίας όλων των άλλων πλην των εαυτών τους. Με ποιο δικαίωμα παραγράφονται τα αδικήματα, γιατί κανείς ποτέ δεν τιμωρείται; Μήπως φταίει το πανεπιστημιακό άσυλο;

Πάντως, με όλα αυτά που συμβαίνουν σε λίγο όσοι πιστεύουν ότι η Ελλάδα κυβερνάται δημοκρατικά θα είναι πραγματικά για το άσυλο... Και δεν θα είναι πανεπιστημιακό!...

Καρταπληκτικά!

Πολύ σωστά το είπε σε ιδιωτική συζήτηση ένας συνάδελφος. Το θέμα δεν είναι πόσο ανήθικα ή ανόητα χρησιμοποίησε την κάρτα που του είχαν δώσει ο κ. Τόμσον, αλλά γιατί του την έδωσαν και τον δέλεασαν συνδικαλιστή (τότε) άνθρωπο... Μα είναι δυνατόν αυτοί που καλούνται να υπερασπισθούν το δίκιο του εργαζόμενου να το κάνουν με... περιπτώσεις με ωραίες κυρίες, επειδή κάποιους τους προμήθευσαν με κάποια κάρτα; Αυτή η ίδια η κάρτα δεν αποτελεί από μόνη της παγίδα, που κάποια στιγμή θα δαγκώσει τον κάτοχό της;

Και τι θα πει σε μία δημοκρατία να παρέχονται κάρτες ή διάφορα δώρα στους βουλευτές; Τι είδους δώρα είναι και ποιον εξυπηρετούν; Πάντως, όχι αυτούς που ψήφισαν τον βουλευτή. Ίσως, όμως, αυτούς που τον ανέδειξαν βουλευτή...